

PHOTOBIENNALE 2010

Ανοίγει η αυλαία

Από τα τέλη Απριλίου και μέχρι τον Σεπτέμβριο ολόκληρη, η Θεσσαλονίκη θα ζει στους ρυθμούς της PhotoBiennale 2010. Η ανά διετία πλέον διεθνής φωτογραφική συνάντηση, γνωστή μας και ως Φωτοσυγκυρία, που έφθασε αισίως στην 21η διοργάνωσή της, θα πλημμυρίσει με τις εκδηλώσεις της μουσεία, γκαλερί, πινακοθήκες, δημόσια και ιδιωτικά ιδρύματα τέχνης, όχι μόνο της συμπερωτεύουσας, αλλά και πολλών άλλων πόλεων της ελληνικής περιφέρειας.

Από τη **MARIA ΤΣΙΛΙΜΙΔΟΥ**

Σχεδόν 200 καλλιτέχνες και δεκάδες επιμελητές από διάφορες γωνιές του πλανήτη αναμένεται να δώσουν το «παρών» μέσα από τις εμπνευσμένες εικόνες τους και την επαρκή θεωρητική υποστήριξη. Στον αντίποδα, οι φωνές εκείνες που κάνουν λόγο για μια περιορισμένου ενδιαφέροντος διοργάνωση, ανίκανη να...

σπρώξει τους Θεσσαλονικείς από τις καφετέριες της πλατείας Αριστοτέλους. Ο φορέας υλοποίησης, το Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης δηλαδή, απαντά με αριθμό: 75.000 άτομα υπολογίζεται ότι παρακολούθησαν τις εκδηλώσεις πριν από δύο χρόνια και φέτος στοχεύουν, όπως είναι φυσικό, ακόμα ψηλότερα. Όσο για το διεθνές κύρος του θεσμού -σύμφωνα με τους διοργανωτές- πιστοποιείται και από την ένταξή του στο διεθνές δίκτυο φωτογραφικών φεστιβάλ «Festival of Light». Η PhotoBiennale χαρτογραφείται στα ευρωπαϊκά φεστιβάλ φωτογραφίας μεταξύ του Fotografia της Ρώμης, της International Photo Biennale της Μόσχας και της PhotoEsraña της Μαδρίτης.

Κεντρικός θεματικός άξονας της ελληνικής γιορτής της φωτογραφίας είναι ο «Τόπος». Πρόκειται για το δεύτερο μέρος της τριλογίας που ξεκίνησε το 2008 με θέμα τον «Χρόνο» και θα συνεχιστεί το 2012 με αφιερώματα στον «Λόγο».

Οι εκθέσεις που εντάσσονται στο κεντρικό πρόγραμμα πραγματεύ-

ονται τον τόπο μέσα από τέσσερις διαφορετικές προσεγγίσεις. Σε πρώτη φάση βλέπουμε τον τόπο ως περιοχή. Μέσα από ταξίδια, έρευνα και συνεχή παρατήρηση, οι δημιουργοί μάς παρουσιάζουν τόπους που ενέχουν ιδιαίτερο γεωγραφικό, ιστορικό ή και προσωπικό ενδιαφέρον. Κατόπιν συναντάμε τον τόπο ως εγγενές μέρος της Ιστορίας. Βασικό στοιχείο αυτών των εκθέσεων είναι η αναφορά

στη συλλογική ή και στην ατομική μνήμη. Στη συνέχεια είναι ο τόπος ως αποτέλεσμα κατασκευής που δημιουργείται είτε από τη μορφή είτε από το περιεχόμενο. Κάποιοι φωτογράφοι χρησιμοποιούν ειδικές τεχνικές, παρεμβαίνοντας στο αποτέλεσμα της πραγματικής εικόνας, και δημιουργούν έναν δικό τους τόπο. Άλλοι πραγματεύονται χώρους που έχουν προκύψει μέσα από την αναπαράσταση, όπως για παράδειγμα ο χώρος του θεάτρου, ή παρεμβαίνουν στο αστικό και στο φυσικό περιβάλλον με σκοπό να κατασκευάσουν έναν δι-

Tarek Al-Choussein, «E-series»

κό τους συμβολικό χώρο. Τέλος, είναι ο τόπος ως μικρόκοσμος του δημιουργού, ανασύροντας στο προσκήνιο ζητήματα, κοινωνικά, πολιτικά ή και υπαρξιακά. Σε αυτές τις εκθέσεις γινόμαστε κοινωνοί του μικρόκοσμου του κάθε δημιουργού ή τουλάχιστον του μικρόκοσμου που επέλεξε να κατοικήσει ή να αναδείξει σε μία συγκεκριμένη περίοδο της ζωής του. Πέραν αυτών, η PhotoBiennale περιλαμβάνει πλήθος εκθέσεων σε γκαλερί, με ανεξάρτητα θέματα,

Δημήτρης Μικαλάκης, «Λεωφόρος ΝΑΤΟ»

Χρύσα Νικολέρη, «Diaries2»

Λίζη Καλλιγά, «Μετοίκησις»

Άρης Γεωργίου, «Δεσμώτες του Λούβρου»

τα εγκαίνια των οποίων θα γίνονται διαδοχικά τους προσεχείς μήνες. Στις παράλληλες δράσεις συναντάμε -μεταξύ άλλων- τα βραβεία. Στόχος να δοθεί το έναυσμα στους δημιουργούς να προτείνουν έργα τους πάνω σε μία συγκεκριμένη θεματική. Στο πλαίσιο αυτό περιλαμβάνεται και η παραγωγή εκθέσεων. Ο τομέας των portfolio reviews δίνει τη δυνατότητα σε όσους καλλιτέχνες ενδιαφέρονται ν' ανταλλάξουν απόψεις για το έργο τους με ειδικούς του χώρου της φωτογραφίας, να λάβουν συμβουλές ή κατευθύνσεις και κύριως να ενισχύσουν το δίκτυο που θα μπορούσε να παρουσιάσει το έργο τους και σε φορείς στο εξωτερικό. Οι φετινές αξιολογήσεις φωτογραφικών προτάσεων θα πραγματοποιηθούν στις 29, 30 Απριλίου και 1 Μαΐου στον πολυχώρο Μύλος. Μέσα από τα masterclasses, τις διαλέξεις και τα εργαστήρια τόσο το ευρύτερο όσο και το ειδικό κοινό έχουν την ευκαιρία να εμπλουτίσουν τις γνώσεις του για τη φωτογραφία, αλλά και τις διαφορετικές χρήσεις και προσεγγίσεις βάσει της οπτικής του κάθε ομιλητή. Στις παράλληλες εκδηλώσεις εντάσσονται και οι συναυλίες και οι παρουσιάσεις βιβλίων. Άλλωστε, μια πολιτιστική διοργάνωση όπως η PhotoBiennale, πέρα από το αντικείμενο στο οποίο είναι αφιερωμένη, μπορεί να λειτουργήσει και ως τόπος συνάντησης των διαφορετικών τεχνών και ως μια κατάλληλη αφορμή για συνευρέσεις ανθρώπων με ποικίλα ενδιαφέροντα.

«Μετοίκησις» από τη Λίζη Καλλιγά

Τις Κόρες, που στεγάζονταν στο παλαιό μουσείο της Ακρόπολης, απαθανάτισε με τον φακό της η Λίζη Καλλιγά κατά τη μεταφορά τους στο νέο μουσείο και παρουσιάζονται στην έκθεση «Μετοίκησις», που διοργανώνει το Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης, από σήμερα και μέχρι τις 6 Ιουνίου, στην

Αποθήκη Β1 στο λιμάνι, στο πλαίσιο της PhotoBiennale 2010. Η φωτογράφιση άρχισε λίγο πριν από την προετοιμασία για τη μεταφορά των εκθεμάτων, το 2007. Η Λίζη Καλλιγά είχε την ευκαιρία να περιδιαβεί και να απαθανάτισε τον χώρο που για χρόνια προσέφερε στέγη στα μοναδικά έργα της αρχαίας γλυπτικής του Ιερού Βράχου. Ο φακός της εστιάζει κυρίως στα ίδια τα γλυπτά, τυλιγμένα μέσα σε λευκά υφάσματα, έτοιμα για μεταφορά. Η γνωστή φωτογράφος εξηγεί πώς ξεκίνησε η περιπέτεια αυτή: «Ήθελα να κρατήσω κάτι από την παλιά ατμόσφαιρα ενός χώρου πολύ σημαντικού, ιστορικού, αλλά και συναισθηματικά φορτισμένου για μένα, καθώς ήταν το αγαπημένο μου μουσείο. Είχα σταθεί ιδιαίτερα στην αίθουσα με τις Κόρες, κοιτώντας τις γύρω γύρω με μεγάλη προσοχή στην κάθε λεπτομέρειά τους. Η αισθητική του χώρου της δεκαετίας του '50, μαζί με το υπέρτατο κάλλος των αρχαίων αγαλμάτων, δημιούργησε μια ατμόσφαιρα πολύ ιδιαίτερη. Ήξερα ότι η νέα τους τοποθέτηση στο νέο μουσείο θα έδινε άλλη εντύπωση, σίγουρα πολύ διαφορετική. Η παρούσα κατάσταση θα ήταν οριστικά παρελθόν για, παρ' όλο που μέχρι τώρα είχε συγκινήσει πάρα πολλούς ανθρώπους, επισκέπτες, προσκυνητές, ταξιδιώτες κ.λπ. Επιπλέον, το γεγονός ότι αυτές οι Κόρες θα έφευγαν από τον Βράχο της Ακρόπολης, για πρώτη φορά τώρα έπειτα από 2.500 χρόνια, έδινε έναν τόνο μελαγχολίας στη σκέψη μου, τις φανταζόμουν να ξεριζώνονται από τον φυσικό τους χώρο. Με το μυαλό μου έφτιαχνα παραμύθια και ιστορίες, με τη μηχανή μου προσπαθούσα να κάνω εικόνα όλα αυτά που έβλεπα και αισθανόμουν».

Την επιμέλεια της έκθεσης συνυπογράφουν η διευθύντρια του Κέντρου Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης Συραγώ Τσιάρτα και η ιστορικός τέχνης Χριστίνα Πετρηνού. ©